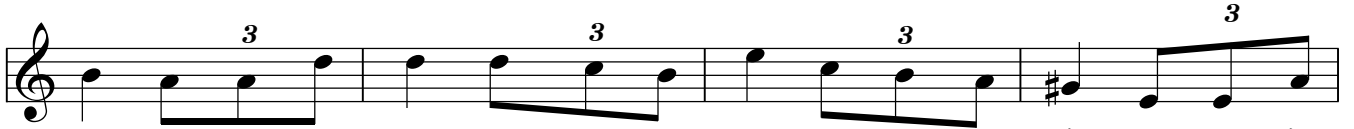

Canvê Đồi Lộng Gió

Nguyễn Thành Chiến

1. Một đêm xưa mây mờ giăng lối ngọn đèn đuôi hiu vẫn đứng ngẩn
2. Đồi Can - về bóng hoàng hôn khuất bờ cỏ rừng hoang không tiếng thỏ
3. Ngày trôi qua con hằng mong ước một đời tìm Chúa êm ái nào

ngơ. Ngài nằm giang tay trên cây thập giá tấm thân hao gầy vì đời lầm
than. Nhìn Ngài đau thương trên cây thập giá gió như muốn ngừng trần hoàn lặng
hơn. Dù ngàn gian nguy quyết không lùi bước vẫn luôn tươi cười từng ngày vượt

than. Đường mệnh mông nào ai biết được chỉ vì yêu con dám chết vì
im. Vì yêu thương trần gian khốn cùng chịu nhục thương đau thân xác tàn
qua. Nay con đây nguyện dâng trót lòng một đời trung kiên theo Chúa mà

con. Thập tự đau thương buông giòng lệ ứa tràn chết treo thảm
phai. Ngài chịu chông gai bao đoạn trường rã rời thấm tươi máu
thôi. Tim bờ yêu thương sưởi hồn thêm ấm lòng Chúa ơi con

hình một đời hy sinh.
đào tình Ngài cao sâu. ĐK: Giê - su ơi! Ngài đã chết, đã chết vì
hiếu tình Ngài vô biên.

con. Mặc thân xác ôm lấy những khổ đau cho con được làm con của Chúa.

Giê-su ơi! Tình Ngài đó mãi mãi còn đây ngàn năm vẫn in dấu vết tình

sâu. Xin cho con sống đời hy sinh biết noi gương Ngài giang đôi tay

ra ôm lấy cuộc đời.